

Євген Тимофійович Скляренко (до 90-річного ювілею)

14 жовтня 2014 р. відсвяткував свій ювілей заслужений діяч науки України, двічі лауреат Державної премії України, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни, доктор медичних наук, професор **Євген Тимофійович Скляренко** — активний хірург-новатор, талановитий педагог, керівник, невтомний автор численних публікацій та поетичних видань.

Євген Тимофійович Скляренко народився 14 жовтня 1924 р. в селі Малий Дівлін Олевського району на Житомирщині в сім'ї службовця. По закінченні школи-десятирічки у 1941 р. пішов добровольцем у діючу армію і воював на Південно-Західному та Першому Українському фронтах.

Після демобілізації у 1945 р. вступив до Вінницького державного медичного інституту, з 4-го семестру перевівся до Львівського медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1950 р.

Після закінчення інституту працював у місті Ізмаїл Одеської області, потім на посаді завідувача дільничної лікарні в селі Шевченкове Кілійського району.

У 1952–1954 рр. — клінічна ординатура Київського науково-дослідного інституту травматології та ортопедії, де пройшов шлях від наукового співробітника до керівника III клініки, якою керував у 1957–1999 рр.

У 1959 р. Є.Т. Скляренко захистив кандидатську, а у 1966 р. — докторську дисертацію. У 1969 р. йому присвоєно звання професора, а в 1984 р. — заслуженого ді-

яча науки України. У 1977 р. Є.Т. Скляренко обраний за конкурсом завідувачем кафедри травматології та ортопедії Київського медичного інституту імені академіка О.О. Богомольця, яку очолював до 1997 р. Протягом 11 років Євген Тимофійович був керівником Наукового студентського товариства інституту імені професора О.А. Киселя.

Професор Є.Т. Скляренко — засновник нового наукового напрямку і школи в ортопедії та травматології — ревмоортопедії, за що у 1977 р. йому присуджено Державну премію України. Він автор розробки низки реконструктивно-відновних операцій на великих суглобах, за що у 1996 р. вдруге відзначений Державною премією України.

Євген Тимофійович — засновник ортопедичного лікування уражень кісток і суглобів у хворих на гемофілію, псоріаз, яке

значно знижує інвалідність і тяжкість перебігу захворювання. Ним обґрунтовано і запропоновано залучення у клінічну практику методики лікування дегенеративно-дистрофічних уражень суглобів залежно від стану патологічного процесу, систематизовано номенклатуру, запропоновано класифікацію захворювань суглобів, переломів проксимального кінця стегнової кістки та обґрунтовано необхідність і методику хірургічного лікування переломів вертлюжної ділянки стегнової кістки, розроблено методику закритого остеосинтезу внутрішньосуглобових переломів колінного суглоба.

Широкий діапазон наукових пошуків вченого включає поглиблену методику пересадки суглобових кінців, консервованих в умовах низьких температур та демінералізованими суглобовими кінцями. Також запропоновано методику лікування синовіїту розчином фуразолідону.

Є.Т. Скляренко опублікував 342 наукові праці, зокрема підручник для вищих медичних навчальних закладів «Травматологія та ортопедія», 6 монографій. Під його керівництвом захищено 6 докторських та 23 кандидатські дисертації, серед яких 6 зарубіжних авторів.

Професор Є.Т. Скляренко — редактор журналу «Літопис травматології та ортопедії», член ради журналів «Український ревматологічний журнал», «Ортопедія, травматологія та протезування», «Вісник травматології та ортопедії».

Євген Тимофійович виховав сина та доньку, онуків, які посіли гідне місце у династії лікарів. Йому притаманна не лише наукова творчість, він також володіє поетичним даром — опублікував низку збірок віршів.

*Редакція журналу
«Український медичний часопис»
щиро вітає ювіляра і бажає йому
міцного здоров'я, творчої наснаги
та активного довголіття!*

МОЄ КРЕДО

*Літа тоді багатством стануть,
Коли інстинкти не затьмарять
Твій розум, душу, почуття.
Якщо ти будеш пам'ятати,
Що тільки праця може дати
Тобі щасливе життя.
Я вдячний долі, вдячний Богу
За ту даровану дорогу,
Яку дісталосся долать.
За працю щирю для народу,
За віру вічну свого роду,
Стремління істини шукать!
За творчі муки та натхнення
/ за можливість сьогодення
Активну творчість гуртувать!
/ за весну душі, кохання силу,
Яке пізнати пощастило,
За вірність друзів безкорисну,
За вчителів, науку чисту,
Яка взірцем лишається в житті,
За друга вірного — дружину,
За доньку, внуків, мого сина,
Мою надію в майбутті.*